

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Warszawa, 2010 -04- 14

Jolanta Fedak

DRP-II-702- /HI/10

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

P. J. Kowalczyk
Marszałek Senatu
Biuro Prac Senackich
wpłynęło dn. 19.04.2010
nr. 2102...podpis.....

Przebiegamy Pani Marszałku,

W odpowiedzi na oświadczenie Pana Senatora Andrzeja Grzyba złożone podczas 49 posiedzenia Senatu RP w dniu 18 lutego 2010 r., przekazane pismem z dnia 10 marca 2010 r., znak: BPS/DSK-043-2470/10, przedkładam poniższe wyjaśnienia:

Podzielaam pogląd Pana Senatora, że rozwój technologii komunikacyjnych i informacyjnych oraz spadek liczby miejsc pracy dla niewykwalifikowanych pracowników pociąga za sobą konieczność ustawicznego kształcenia zawodowego. Wymogowi ustawicznego kształcenia zawodowego muszą w szczególności sprostać osoby aktywne zawodowo tj. pracownicy i osoby bezrobotne, gdyż jest to niezbędny warunek utrzymania zatrudnienia lub powrotu na rynek pracy. Zadania państwa w zakresie wspierania ustawicznego kształcenia zawodowego tych osób realizują publiczne służby zatrudnienia na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o *promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy* (Dz. U z 2008 r., l.dz. 69 poz. 415 ze zm.). Szczególnym wsparciem objęte są osoby znajdujące się w najtrudniejszej sytuacji na rynku pracy tj. osoby bezrobotne, wybrane kategorie osób poszukujących pracy i pracownicy w wieku 45 lat i powyżej. Osoby te mogą korzystać z usług szkoleniowych świadczonych przez powiatowe urzędy pracy.

Pragnę wyjaśnić, iż przytoczony przez Pana Senatora przepis, że powiatowe urzędy pracy mogą tylko raz w roku skierować osobę bezrobotną na szkolenie **ma charakter przepisu szczególnego** i dotyczy wyłącznie sytuacji, w której osoba zainteresowana z własnej

inicjatywy składa do urzędu pracy wnioski o wydanie skierowania **na wskazane przez siebie szkolenie (w trybie indywidualnym)**. Poza tą możliwością osoby bezrobotne mogą korzystać ze szkoleń grupowych organizowanych przez urzędy pracy zgodnie z planem szkoleń. Uczestnictwo w szkoleniach grupowych nie jest limitowane, więc osoba bezrobotna może w nich uczestniczyć wielokrotnie, stosownie do jej potrzeb i możliwości finansowych urzędu pracy. Wydatki na przeszkolenie jednej osoby nie mogą jednak przekroczyć limitu finansowego określonego w art. 109a ust. 1 ustawy *o promocji zatrudnienia (...)*, tj. dziesięciokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę w okresie kolejnych 3 lat.

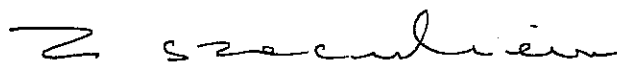
Procedury postępowania przy kierowaniu osób bezrobotnych na wskazane przez nich szkolenia (w trybie indywidualnym) oraz na szkolenia grupowe określone są w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 2 marca 2007 r. w *sprawie standardów usług rynku pracy* (Dz. U. Nr 47, poz. 314).

Dodatkowo informuję, że w przygotowywanej obecnie nowelizacji ustawy *o promocji zatrudnienia (...)* z art. 40 ust. 3 wykreślono zapis ustalający, że skierowanie na wskazane przez zainteresowanego szkolenie przysługuje nie częściej, niż raz w ciągu roku kalendarzowego. Powyższa zmiana ma na celu umożliwienie skierowania osób bezrobotnych (lub uprawnionych osób poszukujących pracy) na kilka kursów, których łączne ukończenie zwiększy szansę na zatrudnienie, albowiem zdarzają się sytuacje, że do podjęcia zatrudnienia wymagane jest ukończenie kilku szkoleń dających kolejne wymagane uprawnienia. Z praktyki urzędów pracy wiadomo, że posiadanie kilku takich uprawnień zwiększa dyspozycyjność pracownika, więc często jest wymagane przez pracodawców. Przy podejmowaniu decyzji o wykreśleniu zapisu w art. 40 ust. 3 ustawy *o promocji zatrudnienia (...)* limitującego uczestnictwo w szkoleniach wskazanych przez osoby bezrobotne przeważał pogląd, że nadmiernemu i nieuzasadnionemu korzystaniu z tego typu szkoleń w sposób wystarczający zapobiegnie limitowanie środków Funduszu Pracy przewidzianych na ten cel. Z art. 40 ust. 3 *ustawy o promocji zatrudnienia (...)* wynika bowiem, że koszt takiego szkolenia (lub łączny koszt szkoleń) w części finansowanej z Funduszu Pracy nie powinien przekroczyć 300% przeciętnego wynagrodzenia.

Odnosząc się do stwierdzenia Pana Senatora, że charakter organizowanych przez urzędy pracy szkoleń bardziej odpowiada specyfice zawodów męskich pragnę wyjaśnić, że urzędy pracy są zobligowane do organizowania szkoleń dostosowanych do potrzeb lokalnego rynku pracy, bez względu na specyficzne cechy psycho-społeczne potencjalnych uczestników szkoleń. Zgodnie z § 28 ust. 1. rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 2

marca 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków prowadzenia przez publiczne służby zatrudnienia usług rynku pracy (Dz. U. Nr 47, poz. 315) powiatowe urzędy pracy są zobowiązane do badania zapotrzebowania na kwalifikacje na lokalnym rynku pracy i ustalania kierunków szkoleń zgodnie z tymi potrzebami. Z danych statystycznych wynika, że w 2009 r. do najczęściej organizowanych kierunków szkoleń należały: usługi transportowe (w tym kursy prawa jazdy), sprzedaż, marketing, public relations, handel nieruchomościami, zarządzanie i administracja, informatyka i wykorzystanie komputerów. Szkolenia w wymienionych kierunkach ukończyło łącznie 36,3% ogółu kończących szkolenia.

Dane statystyczne potwierdzają niższy udział kobiet w szkoleniach organizowanych przez urzędy pracy. W 2009 r. w szkoleniach uczestniczyło 68 979 kobiet (43%) i 93 674 mężczyzn (57%). W poprzednich latach struktura osób przeszkolonych wg płci również wskazywała na wyższy procentowy udział w szkoleniach mężczyzn niż kobiet. Jednak przyczyny tego zjawiska nie są spowodowane barierami prawnymi w dostępie do szkoleń, gdyż zgodnie z art. 40 ust. 6 ustawy o promocji zatrudnienia (...) przy kierowaniu na szkolenie obowiązuje zasada równości w korzystaniu ze szkoleń bez względu na płeć.

MINISTER

wz.

Jarosław Duda
SEKRETARZ STANU